

ESTRATÈGIA DIDÀCTICA: L'APRENENTATGE BASAT EN PROJECTES

Nom de l'estratègia	L'aprenentatge basat en projectes
Breu descripció de l'estratègia	L'aprenentatge basat en projectes, es pot considerar que és una de les estratègies que es basa a aprendre fent inspirada en Dewey. Dins aquesta estratègia, l'alumne o només es concentra a memoritzar els continguts acadèmics, si no que investiguen i posen en pràctica la resolució de problemes. Aquesta metodologia no s'enfoca d'una sola forma, sinó que és una estratègia que depèn de diversos factors com ara el context o l'experiència. És una estratègia globalitzada, és a dir, que integra més d'una assignatura i forma un aprenentatge actiu, on la teoria la porten a la pràctica. També és flexible, perquè es tenen en compte els interessos i les habilitats dels alumnes. És una estratègia amb experiències, deixa que els alumnes siguin ells mateixos els que construeixen aquestes experiències, això els ajuda a poder ser el que ells vulguin. A més, aquest aprenentatge a base de projectes desenvolupa el pensament crític dels alumnes, fomenta el treball en equip com també poder ser autònoms i prendre decisions pròpies. El rol del professor dins aquesta estratègia passa de ser un sol transmissor d'informació a ser un guia per a l'alumne que el recolza i l'acompanya en aquest aprenentatge.
Nom de la persona que l'ha desenvolupada (si és possible)	Es considera que la principal persona que va desenvolupa l'aprenentatge basat en projectes és William Kilpatrick, que va ser un pedagog estatunidenc. Es considera, que ell va crear una metodologia que va anomenar el "Mètode de Proyectos" als principis del s. XX. La seva metodologia va impulsar l'aprenentatge a base de projectes, encara que avui en dia no és la mateixa que s'implementa en els centres educatius. Tot i que no se segueixen les mateixes

	bases que les de Kilpatrick, la seva metodologia va ser rellevant per poder aprendre a base de projectes. Aquesta estratègia es basa en diverses ideologies constructivistes, que són influenciades per pedagogs com Piaget, Dewey, Vygotsky entre altres.
Fases de desenvolupament	1. Exploració: Escollir la temàtica tenint en compte els interessos dels alumnes, preguntant quins són els temes que els agradaria aprendre. Els temes que sorgeixin es poden sotmetre a votacions per poder triar un tema en comú. També, si hi ha conceptes diferents, es poden fer diferents projectes en petits grups. Després d'això, fer una anàlisi sobre els coneixements del tema escollit. Cal saber quins són els coneixements previs que tenen els alumnes del tema escollit. 2. Planificació: Formació dels grups de treball, i es repeteixen els rols assignats a cada participant. El professor conjuntament amb els alumnes creen els criteris d'avaluació, per tal de fer saber als alumnes quins són els criteris que es demanen per poder assolir el treball de manera efectiva. 3. Execució: Cada grup s'ha d'organitzar de manera correcta per poder dissenyar el projecte. Organització dels grups per crear el projecte. Després de l'organització, els grups comencen a treballar, buscant informació, fent posada en comú del que van trobar, fer una resolució de conflictes adequada, de mentre el professor és el responsable de donar una retroacció als alumnes i de poder fer un seguiment adequat. A continuació, un cop acabat el projecte, entre els membres del grup es fa una reflexió del que s'ha après durant el treball i fan una presentació davant de classe per poder compartir els resultats als altres companys.

	4. Avaluació i valoració: El professor ha de fer una valoració final sobre els resultats del projecte de cada grup, tenint en compte les fortaleces i debilitats del treball. Valoració final, fortaleces i debilitats, a més els estudiants han de realitzar una autoavaluació i coavaluació, donant també un feedback als altres companys.
Principis que regeixen l'estratègia:	- Basada en l'experiència i la resolució de problemes - Enfocament col·laboratiu i participatiu - Flexibilitat i adaptació a diferents nivells i ritmes d'aprenentatge - Relació directa amb el món real i els interessos de l'alumnat
Centrada a l'alumne o al formador?	Aquesta estratègia a base de projectes és centrada en l'alumnat i necessitats dels alumnes dins de l'aula. Els alumnes s'encarrega d'investigar, treballar en equip i ser capaços de tenir una resolució de conflictes efectiva. El rol del professor dins dels projectes és fer de guia, d'un facilitador dels recursos, donant suport als alumnes. Encara que el docent és fonamental en l'orientació de l'aprenentatge dels alumnes, els projectes se centren en l'aprenentatge significatiu de l'alumnat.
Adequada pels objectius següents:	Aquesta estratègia se centra a fomentar l'autonomia de l'alumnat, i la responsabilitat al llarg de la seva formació, tot això fa que puguin ser ells els que decideixin els nous coneixements, implementant aquesta responsabilitat i aquesta autonomia. A més, potencia l'aprenentatge de la teoria mitjançant el treball real i les experiències. Com també el treball en equip, el pensament crític i la resolució de problemes. L'aprenentatge a base de projectes ajuda que els estudiants es puguin comunicar i participar de manera activa. Tanmateix, ajudar en la inclusió educativa i de la diversitat, podent adaptar així les necessitats i els ritmes dels infants. És important

	destacar que aporta un aprenentatge significatiu dins dels conceptes que es volen donar.
Característiques de l'alumnat (edat, cicle, nivell educatiu, maduresa, necessitats educatives especials, alumnat vulnerable, etc.)	L'aprenentatge a base de projectes es pot adaptar a qualsevol nivell educatiu. Al cicle d'educació infantil i primària, els projectes que normalment s'implementen poden ser una mica més pràctica, visuals, són projectes amb l'objectiu de poder estimular i provocar el desig d'aprendre els infants. En aquesta etapa es convida als infants a què investiguen que puguin explorar i compartir, i així poder fomentar el desenvolupament cognitiu i motor dels infants. En l'aprenentatge basat en projectes, també és molt important tenir en compte l'estimulació de la sensibilitat sensorial de cada infant. A través d'aquest projecte, es promou la creativitat dels infants, la resolució de conflictes a més desenvolupar la toma de decisions. A l'educació secundària i superior, els projectes són més complexos, inclouen tasques d'investigació sobre temes més amplis, es consideren projectes com el portafolis, implementar activitats per fomentar el pensament crític dels alumnes, que aquests alumnes puguin fer una anàlisi efectiva de les dades o de la informació que és l'hi proposen. En aquesta etapa és rellevant destacar que els projectes fomenten la comunicació efectiva entre els alumnes, com també siguin capaços de fer reflexions grupals i sobretot fomentar el treball en equip. En el cicle secundari i superior es comença a implementar la tecnologia, fet que fa que es pugui implementar projectes tecnològics, ajudant a fer que els alumnes tinguin un coneixement extens sobre les eines tecnològiques que s'estan implementant avui en dia. Dins d'aquesta estratègia, és important destacar la importància de la maduresa dels alumnes, i com aquesta influeix en els estudiants en la manera de gestionar la seva autonomia. Els alumnes amb una

	maduresa alta, són capaços de tenir les capacitats per poder resoldre conflictes, són més analítics a l'hora de sintetitzar la informació. Són més capaços de donar solucions diverses, com també són capaços de poder crear i intervenir a l'hora de donar solucions. La maduresa permet que els alumnes gestionin millor les emocions a l'hora de treballar en grup, tenint en compte els temes com la inclusió dels companys que interactuïn de forma eficaç entre els companys, i sobretot tenen en compte la responsabilitat dins del grup i quin és el rol que assumeixen. Els projectes que són dirigits pels alumnes més madurs, s'observa que són més organitzats, més creatius, innovadors. Això es deu a la capacitat que tenen per poder dur a terme els projectes. L'aprenentatge a base de projectes, és una metodologia inclusiva, que es preocupa per poder integrar de manera activa a qualsevol alumne. Atén les necessitats educatives de cada estudiant. Els projectes són flexibles per poder atendre aquestes necessitats i sobretot es té en compte l'aprenentatge significatiu. Dins d'aquest projecte s'adapten els materials segons la necessitat de cada alumne, sigui tenint en compte els materials didàctics, com organitzar l'aula per poder fer més còmode la participació dels alumnes amb NESE. Pel fet dels alumnes amb vulneracions, aquesta estratègia ajuda a la inclusió, ja que es basa a fer projectes de manera col·lectiva i en grup, fomentant un ambient de suport entre companys, tenint en compte les opinions i les emocions dels altres, com també fomenten l'autoestima i l'autonomia de cada alumne.
Grandària del grup	La grandària dels grups dins de l'estratègia: aprenentatge basat en projectes, és normalment d'uns cinc o sis alumnes, depenen molt de quin tipus de projecte s'implementa i de la quantitat d'alumnes que hi ha en l'aula.

Temps de desenvolupament	El temps de desenvolupament d'aquesta estratègia, depèn de la complexitat del projecte, però acostuma a durar diverses setmanes o fins i tot mesos, ja que hi ha diverses fases que s'han de complir, com per exemple donar temps suficients perquè els alumnes puguin investigar, que els hi doni temps a desenvolupar el projecte. Si hi ha un conflicte poder solucionar-lo amb èxit. A més els temps pot ser molt divers, segons la densitat dels continguts que es volen treballar.
Espai	L'espai on es donen aquesta estratègia, normalment són en aules amb una disposició flexible per poder treballar en grup i poder tenir un espai prou ampli perquè els alumnes estiguin còmodes i poder adaptar les aules als diferents projectes. Les aules poden formar-se per petites taules tant per poder treballar en grup, com perquè els estudiants interactuar i compartir diverses informacions. Aquest espai també han de permetre tenir la possibilitat d'interacció amb la comunitat i els entorns externs.
Beneficis de l'estratègia	- Fomenta l'aprenentatge actiu i significatiu: En aplicar els conceptes en situacions reals, als estudiants els és més fàcil retenir aquesta nova informació. Aquest aprenentatge significatiu fomenta la capacitat d'anàlisi i de reflexió dels diversos temes. Aquest aprenentatge fa que els infants es motiven per aprendre, els facilita poder prendre decisions importants dins dels projectes. - Millora el treball en equip: Els estudiants aprenen tant a treballar en equip com a cooperar i comunicar-se entre els alumnes. En tenir un objectiu comú, els alumnes s'ajuden mútuament formant l'escolta activa i fomentant una coacció i una integració en el grup. - Potència l'autonomia i responsabilitat: En tenir un rol

	assignat els alumnes han de ser capaços de poder gestionar el seu propi aprenentatge sobre el tema. Aquest rol que assumeixen fa que tinguin unes responsabilitats individuals i en grup. - Promou un vincle entre l'alumne i l'estudiant: L'aprenentatge basat en projectes fomenta una relació entre l'alumne i el professor, afavorint una relació horitzontal, on el professor ajuda i compren alumne. - Formar part d'un grup: aquesta estratègia ajuda tant en l'àmbit emocional com social dels estudiants. Com s'ha mencionat anteriorment és important fer que l'alumnat se senti part de la classe i, sobretot que se senti inclòs en els projectes.
Recomanacions per a la implementació de l'estratègia	Per poder dur a terme aquesta estratègia és essencial poder establir un repte significatiu, és a dir, el projecte a de ser rellevant i d'interès cap als alumnes. També és molt important el rol de l'educador, sent aquest un facilitador dels coneixements i no algú que directament els transmet informació de forma passiva, i que els alumnes es dediquen només a la memorització, ja que d'aquesta manera no limiten els coneixements dels estudiants.
Referències a bibliogràfiques (estil APA)	- ALONSO AGUERREBERE, J.M., 2020. <i>El proyecto educativo en la institución escolar : elaboración y ejecución</i>. Ciudad de México: Editorial Parmenia. ISBN 607-749-102-0. (pp. 138-153) - Gordillo Pareja, S., López Sáenz-Laguna, M., Estalayo Santamaría, A., & Iglesias Angulo, A. (2021). La historia del Aprendizaje Basado en Proyectos (ABP). En <i>Iniciación al Aprendizaje Basado en Proyectos</i> (pp. 5-8). Universidad de La Rioja.

	- Martínez Enríquez, P. (2023). <i>Aprendizaje basado en proyectos en educación infantil</i>: Una metodología emergente. Riaices, 5(1), 63–69. https://doi.org/10.17811/ria.5.1.2023.63-69
--	--